

Ngẫu nhiên.

Trịnh công Sơn

Không có đâu em này không
Hòn đá lăn trên đôi hòn
Mệt quá đôi chân này tìm

có cái chết đâu tiên Và có đâu bao
đá rớt xuống cành mai Rung cánh hoa mai
đến chiếc ghé nghỉ nơi Mệt quá thân ta

giờ đâu có cái chết sau cùng Tự
gây chim chìm có hót tiếng qua đời Người
này năm xuống với đất muôn đời Kia

mình biết riêng (ư) mình và ta biết riêng ta.
ôm lấy muôn (ư) loài năm tron tiếng bi ai.
còn biết bao (ư) người điều đặt tới quanh đây.